

ВОЙТЕНКО Володимир Платонович (12. 02. 1934, с. Вишпіль Черняхів. р-ну, нині Житомир. обл.) — лікар, публіцист. Доктор медичних наук (1977), професор (1997). Державна премія УРСР у галузі науки і техніки

(1984). Закін. Київський медичний інститут (1957). Працював лікарем у м. Балхаш (Казахстан, 1957-59); у Київ. мед. інституті (1961-64); від 1964 — в Інституті геронтології АМНУ (Київ): 1970-72 — керівник групи генетики, 1972-92 — зав. лаб. генетики, від 1992 — зав. лаб. матем. моделювання процесів старіння. Напрями наук. дослідж.: біологія старіння, біохімія, генетика, матем. та статистичні методи аналізу захворюваності, смертності, тривалості життя. Запропонував еволюц.-генет. теорію старіння. Працює в галузі наук. публіцистики — «Людина на зламі тисячоліть: Метанойя» (К., 1998), «Україна: 10 років самотності» (Л., 2001), «Всесвітній вертеп», «Ремінісценції» (обидві — Київ, 2004). Автор низки книг поезій і прози, зокрема «П'ята Євангелія (Містерія)» (К., 2005).

Основні праці

Группы крови и заболевания сердечно-сосудистой системы // Генетика. 1975. № 1 (співавтор); Смертність і тривалість життя: аналіз та прогноз. К., 1990; Здоровье здоровых. К., 1991.

О. М. Вайсерман

Бібліографічний опис:

Войтенко Володимир Платонович / О. М. Вайсерман // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27473>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).